SODBA SODIŠČA (prvi senat)
z dne 10. marca 2005*

V zadevi C-342/03,

zaradi ničnostne tožbe na podlagi člena 230 ES, vložene 4. avgusta 2003,

Kraljevina Španija, ki jo zastopa N. Díaz Abad, zastopnica, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata M. Bishop in D. Canga Fano, zastopnika,

tožena stranka,

* Jezik postopka: španščina.

ob intervenciji:

Komisije Evropskih skupnosti, ki jo zastopata X. Lewis in R. Vidal Puig, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

intervenientka,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi P. Jann, predsednik senata, N. Colneric, sodnica, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič (poročevalec) in E. Levits, sodniki,

generalni pravobranilec: F. G. Jacobs,
sodni tajnik: R. Grass,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 2. decembra 2004

izreka naslednjo

Sodbo

1 Kraljevina Španija s predmetno tožbo Sodišču predlaga, naj razglasi za nično Uredbo Sveta (ES) št. 975/2003 z dne 5. junija 2003 o odprtju in določitvi upravljanja tarifnih kvot za uvoz tune v pločevinkah iz oznak KN 1604 14 11, 1604 14 18 in 1604 20 70 (UL L 141, str. 1).

Pravni okvir

2 Člen 1 Uredbe št. 975/2003 določa: „Od 1. julija 2003 je uvoz tune v pločevinkah iz oznak KN 1604 14 11, 1604 14 18 in 1604 20 70, po poreklu iz katere koli države, upravičen do tarifne stopnje 12 odstotkov v okviru omejitev tarifne kvote, odprte v skladu s to uredbo."

3 Člen 2 navedene uredbe natančneje opredeljuje:

„Tarifna kvota se v začetnem obdobju petih let odpre vsako leto. Njen obseg za prve dve leti je določen, kot sledi:

— 25 000 ton od 1. julija 2003 do 30. junija 2004,

— 25 750 ton od 1. julija 2004 do 30. junija 2005."

4 Člen 3 te uredbe določa razdelitev kvote tako:

„Tarifna kvota se razdeli v štiri dele, kot sledi:

1. kvota 52 % letnega obsega z zaporedno številko 09.2005 za uvoz, ki je po poreklu iz Tajske,

2. kvota 36 % letnega obsega z zaporedno številko 09.2006 za uvoz, ki je po poreklu iz Filipinov,

3. kvota 11 % letnega obsega z zaporedno številko 09.2007 za uvoz, ki je po poreklu iz Indonezije, in

4. kvota 1 % letnega obsega z zaporedno številko 09.2008 za uvoz, ki je po poreklu iz drugih tretjih držav."

5 Uredba št. 975/2003 je bila sprejeta v naslednjih okoliščinah.

6 Konec leta 2001 so se Evropska skupnost, Tajska in Filipini dogovorili, da opravijo posvetovanja, da bi ugotovili, v kakšni meri so tajski in filipinski legitimni interesi ogroženi zaradi uporabe preferencialne tarifne obravnave tune v pločevinkah po poreklu iz skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (v nadaljevanju: države AKP). V tem obdobju je bil uvoz tune v pločevinkah po poreklu iz Tajske in s Filipinov in drugih držav carinjen po običajni carinski stopnji oziroma po „stopnji države z največjimi ugodnostmi" v višini 24 %.

7 Ker na posvetovanjih ni bila dosežena vsestransko sprejemljiva rešitev, so Skupnost, Tajska in Filipini predložili zadevo v mediacijo v okviru Svetovne trgovinske organizacije (v nadaljevanju: STO).

8 20. decembra 2002 je mediator predstavil svoje mnenje in Skupnosti predlagal, naj za uvoz tune v pločevinkah s poreklom iz Tajske in s Filipinov odpre letno kvoto po 12-odstotni carinski stopnji.

Postopek pred Sodiščem

9 Kraljevina Španija je vložila ničnostno tožbo, v kateri Sodišču predlaga, naj razglasi za nično Uredbo št. 975/2003 in Svetu naloži plačilo stroškov postopka.

10 Svet predlaga, naj se tožba zavrne in Kraljevini Španiji naloži plačilo stroškov postopka.

11 S sklepom z dne 15. januarja 2004 je bila Komisiji Evropskih skupnosti dovoljena intervencija v podporo predlogom Sveta.

12 Ker je Kraljevina Španija pričakovala, da bo navedena intervencija dovoljena, je z dopisom z dne 4. novembre 2003 na podlagi člena 93(3) Poslovnika predlagala zaupno obravnavanje določenih delov tožbe. Ta predlog je bil zavrnjen.

Tožba

13 Kraljevina Španija v utemeljitev tožbe navaja osem tožbenih razlogov, in sicer kršitev načela skupnostnega preferenciala, izkrivljanje konkurence, kršitev postopka, kršitev Sporazuma o partnerstvu med skupino afriških, karibskih in pacifiških držav na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani, podpisanega v Cotonouju 23. junija 2000 (UL L 317, str. 3) in potrjenega v imenu Skupnosti S Sklepom Sveta 2003/159/ES z dne 19. decembra 2002 (UL 2003, L 65, str. 27; v nadaljevanju: Cotonoujski sporazum), kršitev preferencialnih sporazumov, sklenjenih z državami AKP in državami, za katere velja „poseben režim za boj proti proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami", kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj, nezadostnost obrazložitve in zlorabo pooblastil.

Prvi tožbeni razlog: kršitev načela skupnostnega preferenciala

Trditve strank

14 Španska vlada navaja, da je skupnostni preferencial eno izmed načel Pogodbe ES in pomeni temelj za skupno carinsko tarifo. Upoštevati je treba interes Skupnosti in zagotoviti razvoj proizvodnje v Skupnosti. Uredba št. 975/2003 naj bi kršila to načelo, ker bi bilo obsežene ukrepe mogoče sprejeti le, če bi bila skupnostna proizvodnja nezadostna. Vendar obstoj te nezadostnosti v obravnavani zadevi ni bil izkazan. V tej zvezi navedena vlada opozarja, da je Španija v svetovnem merilu tretja proizvajalka in druga izvoznica tune v pločevinkah ter da je več kot 80 % celotnega izvoza namenjenega oskrbovanju trga Skupnosti.

15 Španska vlada poudarja pomen sektorja tune v pločevinkah za špansko gospodarstvo, še zlasti za avtonomno regijo Galicijo, ki se že spopada s hudimi ekonomskimi problemi in ki zagotavlja 90 % španske proizvodnje teh pločevink. Šlo naj bi torej za občutljiv proizvod, za katerega je potrebna visoka tarifna zaščita, da bi se ohranila konkurenčnost pogojev v primerjavi s proizvodi s poreklom iz drugih držav.

16 Po drugi strani Svet opozarja, da t. i. načelo „skupnostnega preferenciala" ne pomeni pravne zahteve. To načelo naj bi pomenilo le, da je treba skupnostne proizvajalce obravnavati bolj ugodno kot proizvajalce iz tretjih držav. Skupnosti pa naj ne bi bilo prepovedano sprejeti akta, ki bi lahko imel škodljiv učinek za proizvajalce iz Skupnosti. Navedeno načelo naj v obravnavani zadevi ne bi bilo kršeno, saj je uvoz tune v pločevinkah, v okviru tarifne kvote, določene v Uredbi št. 975/2003, predmet 12-odstotne carine, tako da so proizvajalci iz Skupnosti še naprej obravnavani bolj ugodno kot tisti iz tretjih držav.

17 Komisija navaja, da „skupnostni preferencial" pomeni le enega izmed elementov pri oblikovanju politike, ki ga pri določanju carinskih stopenj institucije lahko upoštevajo poleg preostalih elementov. Če bi institucije morale spoštovati „skupnostni preferencial" v vseh okoliščinah, bi bile področju delovanja skupne trgovinske politike postavljene ozke in s Pogodbo nezdružljive meje.

Presoja Sodišča

18 Ni sporno, da je „skupnostni preferencial" eden izmed elementov politične narave, na katere so se institucije Skupnosti oprle pri sprejetju režimov menjave s tretjimi državami.

19 Vendar, kot se je Sodišče že izreklo, navedeni preferencial nikakor ne pomeni pravne zahteve, ki bi lahko povzročila ničnost zadevnega akta (sodba z dne 14. julija 1994 v zadevi Grčija proti Svetu, C-353/92, Recueil, str. I-3411, točka 50).

20 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba prvi tožbeni razlog zavrniti, pri čemer ni treba preučiti stanja preskrbljenosti trga Skupnosti in posledic Uredbe št. 975/2003 za gospodarstvo Skupnosti.

Drugi tožbeni razlog: izkrivljanje konkurence

Trditve strank

21 Španska vlada navaja, da odprtje tarifne kvote, določene v Uredbi št. 975/2003, izkrivlja pogoje konkurence na trgu tune v pločevinkah, ker negativno vpliva na industrijo v Skupnosti in s tem povzroča neravnotežja na trgu. V zvezi s tem prilaga številčne preglednice in izjave španskih proizvajalcev, ki naj bi dokazovale, da so ti zaradi navedene uredbe utrpeli zmanjšanje naročil in veliko škodo. Prav tako trdi, da razlike na področju socialnih stroškov, varstva okolja in nadzora nad kakovostjo proizvodov ustvarjajo neenakost v pogojih konkurence med Tajsko in Filipini na eni strani ter Skupnostjo na drugi strani.

22 Svet navaja, da tudi če bi se ugotovilo, da bi kvota lahko imela škodljive posledice za proizvajalce iz Skupnosti, to še ne pomeni, da je prišlo do neupravičenega izkrivljanja konkurenčnih razmer.

23 Komisija trdi, da nobeno pravilo prava Skupnosti ne prepoveduje sprejetja tarifnih ukrepov, ki lahko spremenijo pogoje konkurence v smislu, kot ga navaja španska vlada.

Presoja Sodišča

24 Kot je na to pravilno opozorila Komisija, pravo Skupnosti ne prepoveduje sprejetja tarifnih ukrepov, katerih morebitni učinki na konkurenco bi bili omejeni na tiste, ki jih v obravnavani zadevi zatrjuje španska vlada.

25 Kot je to poudaril generalni pravobranilec v točki 12 sklepnih predlogov, bi taka prepoved Skupnosti onemogočala njen prispevek k postopnemu odpravljanju omejitev v mednarodni trgovini. Dejansko ima vsako zmanjšanje carin lahko določene posledice za konkurenco med proizvodi, uvoženimi iz tretjih držav, in enakovrednimi proizvodi iz Skupnosti, v škodo proizvajalcev iz Skupnosti. Če bi trditvam španske vlade sledili do konca, bi to pomenilo, da Skupnost nikoli ne bi mogla zmanjšati carin na uvoženo blago. Očitno je, da tako ne more biti.

26 Iz teh razlogov je treba tudi drugi tožbeni razlog zavrniti.

Tretji tožbeni razlog: kršitev postopka

Trditve strank

27 Španska vlada meni, da naj bi bil s sprejetjem Uredbe št. 975/2003 kršen upravni postopek, ker ta uredba ne temelji na nobeni tehnični študiji, ki bi izkazovala, da je bilo njeno sprejetje potrebno. Izdelano naj ne bi bilo nobeno poročilo o ravni preskrbe in učinkih odprtja kvote tune v pločevinkah. Posledično naj bi pristojna institucija kršila dolžnost skrbne in nepristranske preučitve vseh zadevnih elementov obravnavane zadeve. Preučitev, ki jo je opravil mediator STO, ne more nadomestiti preučitve Sveta, saj njegova priporočila niso zavezujoča, Svet pa oblikovanja skupne trgovinske politike ne more delegirati tretji osebi.

28 Svet trdi, da ni dolžan opraviti presoje vplivov, preden se izreče o predlogu Komisije, ki temelji na členu 133 ES. V vsakem primeru pa naj Uredba št. 975/2003 ne bi bila sprejeta brez upoštevanja številčnih podatkov. S tem v zvezi Svet opozarja, da številčni podatki o stopnji in tonaži kvote tune v pločevinkah v glavnem ustrezajo tistim, ki jih je predložil mediator STO, ki je analiziral položaj na trgu.

29 Komisija poudarja, da Uredba št. 975/2003 ni bila sprejeta v okviru upravnega postopka, temveč v okviru zakonodajnega postopka iz člena 133 ES. Vendar je pooblastilo za diskrecijsko odločanje, ki ga ima zakonodajalec, širše od tistega, ki ga imajo upravni organi.

Presoja Sodišča

30 Kot je obrazloženo v točkah od 18 do 20 te sodbe, vzpostavitev skupne trgovinske politike ni podrejena „skupnostnim preferencialom". Posledično, Svet v okviru sprejemanja Uredbe št. 975/2003 v nobenem primeru ni bil dolžan preučiti predvidljivih posledic tarifne kvote na industrijo tune v pločevinkah v Skupnosti in v ta namen ni bil dolžan izdelati tehničnega poročila, ki bi opisovalo aktualni položaj preskrbe Skupnosti v tem sektorju gospodarstva.

31 Posledično je treba tudi tretji tožbeni razlog zavrniti.

Četrti tožbeni razlog: kršitev Cotonoujskega sporazuma

Trditve strank

32 Španska vlada navaja kršitev člena 12 Cotonoujskega sporazuma. Na podlagi tega člena mora Skupnost, če namerava sprejeti ukrep, ki bi lahko vplival na interese držav AKP, te o tem pravočasno obvestiti. V obravnavani zadevi naj takega obvestila ne bi bilo.

33 Svet poudarja, da je predlog Komisije v zvezi z Uredbo št. 975/2003 javni dokument in da dejstvo, da ta predlog ni bil uradno sporočen, ne more imeti pravnih posledic

za pravno veljavnost navedene uredbe. Poleg tega naj bi obveznost obveščanja, ki jo navaja španska vlada, pomenila le obroben element odločanja Sveta in naj ne bi pomenila bistvene formalnosti v postopku priprave uredbe. Kakorkoli, države AKP naj bi bile redno obveščane o razvoju zadeve.

34 Komisija navaja, da je države AKP redno obveščala in da je bil njen predlog dostopen javnosti. Opominja, da člen 12 Cotonoujskega sporazuma ne spreminja zakonodajnega postopka iz člena 133 ES in da je obveščanje, določeno v navedenem členu 12, izključno informativno. Torej naj ne bi šlo za bistveni element postopka, katerega opustitev bi lahko povzročila ničnost Uredbe št. 975/2003.

Presoja Sodišča

35 Člen 12 Cotonujskega sporazuma določa: „[...] če Skupnost namerava v okviru uresničevanja svojih pooblastil sprejeti ukrep, ki bi lahko vplival na interese držav AKP v smislu ciljev tega sporazuma, mora brez poseganja v člen 96 o svoji nameri pravočasno obvestiti navedene države. V ta namen Komisija istočasno predloži Sekretariatu držav AKP svoj predlog takih ukrepov [...]"

36 Tudi ob predpostavki, da bi sporna tarifna kvota „lahko vplival[a], v smislu ciljev [Cotonujskega sporazuma], na interese držav AKP" in bi kršitev člena 12 Cotonujskega sporazuma lahko povzročila ničnost Uredbe št. 975/2003, je treba ugotoviti, da kršitev tega člena ni podana, saj so bile države AKP o nameravanem ukrepu pravilno obveščene.

37 To izhaja zlasti iz zapisnikov sestankov z omenjenimi državami z dne 1. in 25. marca 2003, v katerih je navedeno, da so bile te obveščene po eni strani, da se Komisija strinja s tem, da se sprejme mnenje mediatorja STO, in po drugi strani, da je Svetu v tem smislu predložila svoj predlog.

38 Iz navedenega izhaja, da je treba četrti tožbeni razlog zavrniti.

Peti tožbeni razlog: kršitev preferencialnih sporazumov, sklenjenih z državami AKP in državami, za katere velja „poseben režim za boj proti proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami"

Trditve strank

39 Po stališču španske vlade bo tarifna kvota, določena v Uredbi št. 975/2003, izničila vsebino preferencialnih sporazumov, ki jih je Skupnost sklenila z državami AKP in državami, za katere velja „poseben režim za boj proti proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami" (v nadaljevanju: režim boja proti prepovedanim drogam), kolikor ta kvota postavlja pločevinke tune s poreklom iz navedenih držav v konkurenco s tistimi iz držav, katerih industrije so razvitejše.

40 Svet opozarja, da za kvoto, ki je odprta na podlagi Uredbe št. 975/2003, velja carina v višini 12 %, medtem ko je tuna v pločevinkah s poreklom iz držav AKP upravičene

do ničte carinske stopnje. Poleg tega še navaja, da je bil s sprejetjem te uredbe končan dolgoletni spor s Kraljevino Tajsko in Republiko Filipini, s čimer se je bilo tudi moč izogniti verjetni obsodbi s strani STO.

41 Komisija meni, da navedena uredba nikakor ne krši Cotonoujskega sporazuma ali režima boja proti prepovedanim drogam. S tem v zvezi izčrpno našteva razlike med zadevnimi kvotnimi režimi.

Presoja Sodišča

42 Režimi preferencialnega obravnavanja, navajani v okviru tega tožbenega razloga, se dejansko nanašajo le na carinske oprostitve v okviru Cotonoujskega sporazuma na eni strani in carinske oprostitve na podlagi režima boja proti prepovedanim drogam na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 2501/2001 z dne 10. decembra 2001 o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov v obdobju od 1. januarja 2002 do 31. decembra 2004 (UL L 346, str. 1) na drugi strani.

43 Ugotoviti je treba, da je Svet s sprejetjem Uredbe št. 975/2003 vzpostavil tarifno kvoto, ki ni povezana z navedenim sporazumom ali režimom in ki ne spreminja nič glede carinskih oprostitev, priznanih v njunih okvirih. Posledično Uredba št. 975/2003 nikakor ni v nasprotju s Cotonoujskim sporazumom ali režimom boja proti prepovedanim drogam.

44 Peti tožbeni razlog je torej prav tako treba zavrniti.

Šesti tožbeni razlog: kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj

Trditve strank

45 Po stališču španske vlade Uredba št. 975/2003 krši načelo varstva legitimnih pričakovanj subjektov Skupnosti, ki so investirali v države AKP in v države, za katere velja režim boja proti prepovedanim drogam.

46 Svet in Komisija opozarjata, da ima Skupnost pri izbiri sredstev, potrebnih za izvajanje skupne trgovinske politike, v določeni meri pravico do proste presoje in da jo redno izvršuje. Iz tega sklepata, da gospodarski subjekti ne morejo legitimno pričakovati, da bo obstoječi položaj ostal nespremenjen.

Presoja Sodišča

47 Možnost sklicevanja na varstvo legitimnih pričakovanj je dana vsakemu gospodarskemu subjektu, pri katerem je institucija ustvarila utemeljena pričakovanja. Poleg tega nič ne nasprotuje temu, da bi se država članica v okviru ničnostne tožbe

sklicevala na to, da akt institucije krši legitimna pričakovanja določenih gospodarskih subjektov (sodbi z dne 19. novembra 1998 v zadevi Španija proti Svetu, C-284/94, Recueil, str. I-7309, točka 42, in z dne 15. julija 2004 v združenih zadevah Di Lenardo in Dilexport, C-37/02 in C-38/02, ZOdl., str. I-6911, točka 70).

48 Vendarle se na načelo varstva legitiminih pričakovanj ni moč sklicevati, kadar ti gospodarski subjekti lahko predvidijo sprejetje skupnostnega ukrepa, ki vpliva na njihove interese (sodba z dne 15. aprila 1997 v zadevi Irish Farmers Association in drugi, C-22/94, Recueil, str. I-1809, točka 25, in zgoraj navedena sodba Di Lenardo in Dilexport, točka 70).

49 V obravnavanem primeru imajo institucije Skupnosti pri izbiri ukrepov, potrebnih za izvajanje skupne trgovinske politike, v določeni meri pravico do proste presoje, gospodarski subjekti pa ne morejo legitimno pričakovati, da bo obstoječi položaj ostal nespremenjen (glej v tej zvezi zgoraj navedeno sodbo Španija proti Svetu, točka 43).

50 Posledično zadevni gospodarski subjekti niso mogli gojiti nobenih utemeljenih pričakovanj, da bo carinska stopnja, ki velja za uvoz tune v pločevinkah s poreklom iz Tajske in s Filipinov, v času, ko so potekala posvetovanja in mediacija med tema državama in Skupnostjo, ostala nespremenjena. Ravno nasprotno, predvidevati je bilo mogoče, da lahko ti postopki privedejo do znižanja carinske stopnje.

51 Iz tega izhaja, da Svet s tem, da je sprejel Uredbo št. 975/2003, ni kršil načela varstva legitimnih pričakovanj in da je torej ta tožbeni razlog treba zavrniti.

Sedmi tožbeni razlog: nezadostnost obrazložitve

Trditve strank

52 Po stališču španske vlade Uredba št. 975/2003 ni dovolj obrazložena, saj se v prvi uvodni izjavi omejuje na navajanje poročila mediatorja STO, ki pa za Skupnost ni zavezujoče. Poleg tega ta uredba ne obravnava problema celostno, saj ne preuči posledic predvidenih ukrepov za industrijo tune v pločevinkah v Skupnosti.

53 Svet in Komisija menita, da uvodne izjave v Uredbi št. 975/2003 zadostujejo za obrazložitev sprejetja le-te.

Presoja Sodišča

54 Iz obrazložitve skupnostnih uredb, ki jo zahteva člen 253 ES, mora biti jasno in nedvoumno razvidno sklepanje institucije, ki je avtor akta, tako da se zadevne osebe lahko seznanijo z razlogi sprejetih ukrepov oziroma jih Sodišče lahko preizkusi (že navedena sodba Grčija proti Svetu, točka 19, in sodba z dne 22. novembra 2001 v zadevi Nizozemska proti Svetu, C-301/97, Recueil, str. I-8853, točka 187).

55 Kadar gre tako kot v obravnavani zadevi za akt splošne uporabe, se obrazložitev lahko omeji na navedbo, na eni strani, celote okoliščin, ki so pripeljale do njegovega sprejetja, in na drugi strani splošnih ciljev, ki jih želi doseči (že navedeni sodbi Španija proti Svetu, točka 28, in Nizozemska proti Svetu, točka 189).

56 V obravnavnem primeru prva uvodna izjava Uredbe št. 975/2003 pregledno in jasno povzema okoliščine, ki so vodile k odprtju tarifne kvote, ki jo določa.

57 Druga uvodna izjava te uredbe opredeljuje njen poglavitni cilj, to je urediti dolgoleten trgovinski spor med Skupnostjo na eni strani ter Kraljevino Tajsko in Republiko Filipini na drugi strani.

58 Končno, nadaljnje uvodne izjave navajajo razloge, ki so vodili k sprejetju načina razdelitve tarifne kvote. Pojasnjujejo zlasti, da je bilo pri razrešitvi navedenega trgovinskega spora primerno dodeliti, na eni strani, državne deleže v kvoti tistim državam, katerih življenjski interesi so povezani s ponudbo tune v pločevinkah in, na drugi strani, njen preostali del drugim državam.

59 Obrazložitev v Uredbi št. 975/2003 torej vsebuje jasen opis dejanskega stanja in ciljev, ki jih zasleduje zakonodajalec Skupnosti. Navedena obrazložitev se je izkazala za zadostno, da je španska vlada lahko preverila njeno vsebino in ocenila primernost izpodbijanja zakonitosti te uredbe.

60 Torej, kot je navedeno v točki 30 te sodbe, Svet ni bil dolžan preučiti posledic tarifne kvote za industrijo tune v pločevinkah v Skupnosti. Zato, v nasprotju s trditvami španske vlade tega vprašanja ni bilo treba navajati v obrazložitvi Uredbe št. 975/2003.

61 Sedmi tožbeni razlog je torej treba prav tako zavrniti.

Osmi tožbeni razlog: zloraba pooblastil

Trditve strank

62 Španska vlada uveljavlja razlog zlorabe pooblastil, ker naj bi bila tarifna kvota tune v pločevinkah dodeljena skoraj vsem državam upravičenkam, vključno z Indonezijo, na samovoljen način, njen preostali del pa dodeljen tretjim državam. Po stališču te vlade odstotni deleži, določeni v členu 3 Uredbe št. 975/2003, že sami po sebi nasprotujejo samemu pojmu kvote in se zdi, da so predvsem rezultat političnih pogajanj. Poleg tega naj bi bil sprejeti ukrep v nasprotju z namenom, za katerega je bil sprejet, saj Svet ni upošteval smernic, ki bi ustrezale najnujnejšim potrebam Skupnosti glede zadevnega proizvoda. Končno naj bi tarifni preferenciali, dodeljeni s to uredbo, ustvarili nevaren precedens, saj bodo druge države menile, da so žrtve diskriminacije, in bodo zato zahtevale podobne tarifne preferenciale.

63 Svet in Komisija navajata, da okoliščine v obravnavani zadevi ne ustrezajo pojmu zlorabe pooblastil v smislu sodne prakse Sodišča.

Presoja Sodišča

64 Kot je Sodišče že večkrat razsodilo, lahko govorimo o aktu, pri katerem so bila zlorabljena pooblastila, le kadar je na podlagi objektivnih, upoštevnih in skladnih

dejstev mogoče sklepati, da je bil njegov izključni ali vsaj odločilni namen doseči drugačne cilje, kot so tisti, ki jih navaja, ali izogniti se postopku, ki je posebej predviden s Pogodbo za obravnavanje okoliščin obravnavane zadeve (sodbi z dne 14. maja 1998 v zadevi Windpark Groothusen proti Komisiji, C-48/96 P, Recueil, str. I-2873, točka 52, in z dne 22. novembra 2001 v zadevi Nizozemska proti Svetu, C-110/97, Recueil, str. I-8763, točka 137).

65 Ugotoviti je treba, da španska vlada takih dejstev ni predložila.

66 Ravno nasprotno, tarifna kvota, določena v členih 2 in 3 Uredbe št. 975/2003, očitno ustreza ciljem, navedenim v njeni drugi in tretji uvodni izjavi, to je razrešiti dolgoleten spor s Kraljevino Tajsko in Republiko Filipini in dodeliti, v trenutku razrešitve tega spora, na eni strani državne deleže v kvoti tistim državam, katerih življenjski interesi so povezani s ponudbo tune v pločevinkah in na drugi strani preostali del kvote drugim državam.

67 V zvezi z argumentom španske vlade, da navedena uredba ustvarja precedens, ker bodo druge države zahtevale podobne preferenciale, zadostuje ugotovitev, da taka trditev, tudi če bi se izkazala za resnično, v nobenem primeru ne kaže na to, da je bila obravnavana kvota odprta z namenom, da bi se dosegli drugačni cilji, kot so tisti, ki jih navaja, oziroma bi bil njen namen izogniti se postopku, ki je posebej predviden v Pogodbi za obravnavanje okoliščin obravnavane zadeve.

68 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba osmi tožbeni razlog zavrniti.

69 Ker nobenega izmed tožbenih razlogov, ki jih je uveljavljala španska vlada, ni bilo mogoče sprejeti, se tožba zavrne.

Stroški

70 V skladu s členom 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Svet je predlagal, naj se Kraljevini Španiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov. V skladu s členom 69(4) tega poslovnika Komisija, intervenientka, nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. **Tožba se zavrne.**

2. **Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov postopka, razen stroškov Komisije Evropskih skupnosti, ki nosi svoje stroške.**

Podpisi